U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního** zabezpečení, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasačních stížnostech žalobce proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2011, čj. 3 Na 114/2011 - 26, a ze dne 13. 7. 2011, čj. 3 Na 114/2011 - 39,

takto:

I. Věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 As 78/2011 a sp. zn. 8 As 79/2011 **se spojují** ke společnému projednání a rozhodnutí. Věc bude nadále vedena pod sp. zn. 8 As 78/2011.

II. Kasační stížnosti **se odmítají.**

III. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasačních stížnostech.

Odůvodnění:

Podáním doručeným Městskému soudu v Praze dne 2. 3. 2011 se žalobce domáhal zamítnutí jakýchkoliv exekucí na invalidní důchod jeho i jeho manželky. Nejasné podání nemělo základní náležitosti podle § 71 s. ř. s., proto městský soud vyzval žalobce usnesením ze dne 9. 3. 2011, čj. 3 Na 114/2011 - 9, k odstranění vad a poučil jej o následcích nedoplnění podání ve stanovené lhůtě. Žalobce na výzvu reagoval podáním doručeným městskému soudu dne 24. 3. 2011. Ani poté však podání žalobce nesplňovalo náležitosti podle § 71 s. ř. s., proto je městský soud usnesením ze dne 30. 3. 2011, čj. 3 Na 114/2011 - 26 (usnesení I.), odmítl [§ 46 odst. 1 písm. a) za použití § 37 odst. 5 s. ř. s.].

Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení o odmítnutí kasační stížností (kasační stížnost I.).

Kasační stížnost I. neobsahovala zákonné náležitosti podle § 103 odst. 1 s. ř. s., proto městský soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 15. 4. 2011, čj. 3 Na 114/2011 - 31, k odstranění jejích vad, resp. k jejímu doplnění.

Stěžovatel reagoval podáním, které neodstranilo nedostatky kasační stížnosti I., vytknuté stěžovateli městským soudem. Městský soud však současně dospěl k závěru, že toto podání obsahovalo žádost stěžovatele o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Městský soud proto usnesením ze dne 13. 7. 2011, čj. 3 Na 114/2011 - 39 (usnesení II.), o této žádosti rozhodl a zástupce stěžovateli neustanovil. Dospěl totiž k závěru, že kasační stížnost I. nemůže být zjevně úspěšná.

Stěžovatel napadl usnesení II. kasační stížností (kasační stížnost II.).

Poté městský soud předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu.

Kasační stížnost II. byla u Nejvyššího správního soudu zapsána pod sp. zn. 8 As 78/2011. Kasační stížnost I. byla u tohoto soudu zapsána pod sp. zn. 8 As 79/2011. Vzhledem k tomu, že spolu obě věci souvisejí, Nejvyšší správní soud především rozhodl o jejich spojení ke společnému projednání a rozhodnutí (§ 39 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

Dále se tento soud zabýval kasační stížností II. Podle poštovní dodejky založené ve spisu bylo usnesení II. doručeno stěžovateli dne 21. 7. 2011. Posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti proti tomuto usnesení tak byl čtvrtek 4. 8. 2011 (§ 106 odst. 2 s. ř. s. za použití § 40 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel podal kasační stížnost II. k poštovní přepravě dne 22. 8. 2011. Kasační stížnost II. tedy byla opožděná a Nejvyšší správní soud ji odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.].

S ohledem na odmítnutí kasační stížnosti II. by měl Nejvyšší správní soud formálně vrátit věc městskému soudu k postupu podle § 108 odst. 1 s. ř. s. (ve vztahu ke kasační stížnosti I.). Takový postup by však byl zcela bezúčelný, formalistický, v příkrém rozporu se zásadou procesní ekonomie, a nemohl by žádným způsobem vést k ochraně práv stěžovatele.

Kasační stížnost I. vykazuje zásadní nedostatky z hlediska zákonných náležitostí takového podání (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), což se projevilo i ve výzvě městského soudu stěžovateli k odstranění jejích vad. Pokud by Nejvyšší správní soud nyní vrátil věc městskému soudu, ten by znovu vyzval stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti a zejména k doložení plné moci zástupce pro řízení o této kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel by pak musel vynaložit prostředky na odstranění zmíněných vad, případně by znovu požádal o ustanovení zástupce. Nebylo-li by mu vyhověno, musel by vynaložit prostředky na odstranění zmíněných vad, nebo by proti nevyhovění znovu brojil kasační stížností. Bylo-li by mu vyhověno, pokusil by se odstranit vady kasační stížnosti I. za pomoci ustanoveného zástupce.

Žádný z nastíněných postupů by však v žádném případě nemohl vést k úspěchu kasační stížnosti I., resp. ke zrušení usnesení I. Z původního podání, doručeného

městskému soudu dne 2. 3. 2011, i z jeho doplnění doručeného městskému soudu dne 24. 3. 2011, je totiž na první pohled zřejmé, že zcela postrádají základní náležitosti žaloby ve smyslu 71 s. ř. s. a není možné z nich ani určit, čeho přesně se v rámci zákonných rozhodovacích pravomocí soudu stěžovatel domáhá. Městský soud proto zcela správně v usnesení II. konstatoval, že kasační stížnost I. nemůže být zjevně úspěšná.

Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že v kontextu posuzované věci nebylo nutné znovu vyzývat stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti I., která neobsahovala zákonné náležitosti (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), ani nebylo doloženo zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Nedostatky kasační stížnosti I. brání jejímu věcnému vyřízení, proto ji Nejvyšší správní soud odmítl [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. září 2011

JUDr. Jan Passer
předseda senátu